

гладувамы ный сиротинкы и бѣдпата ни майка. Помогни намъ, Господи! Наистина! Ты си Всемощенъ и Прѣбогатъ, та лесно можешъ да спомогнешъ намъ, и най повечъ както и самъ Ты си са обѣщаль.“ Тѣй отъ сърце са помолилъ Първанчо и отишелъ тогазы въ училището.

А когато на обѣдъ са завърнхль Първанчо у дома си, съ голѣмо учудваніе намѣрилъ на трапезата единъ голѣмъ хлѣбъ, една голѣма паница пълна съ млѣко и една кошница пълна съ яйца. „Слава Богу!“ извикалъ той: „Господь послуша озарашнята ми молба въ чъркова. Кажи ми, мамо, да не бждегы донесълъ нѣкой Ангелъ прѣзъ прозореца?“ — „Не!“ казала майка му: Богъ по другый начинъ послушалъ молбата ти. Ты когато си са молѣлъ въ чъркова, (споредъ както ми доказахъ) была тамъ и на Управитель-а жената, която та видѣла и чула какъ си са молѣлъ, но ты не си и съзрѣлъ. За туй тя са смилила и проводила намъ сичко туй. Тя е ангела чрѣзъ когото Богъ помогна намъ. И тѣй, драгы мон чеда, възблагодарете сега Бога, който избави насъ отъ глада.

„Сичко щото попросите съ молба, като е съ истинска вѣра, ще го приѣмнете.“

столни ѱх. Столетов
м. р. 874.
Август